

Maçanet 9-Velada 26/7

Contaminació social i responsabilitat personal

Vaig viure des de Gran Bretanya, on fa anys hi passo el mes d'agost, la notícia dels atemptats terroristes de Barcelona i Cambrils. La lectura dels diaris catalans, espanyols, anglesos, ampliada per la informació de les emissores de ràdio i TV, em va permetre observar la diferència de plantejaments de la veritat social, en constatar les contradiccions en la transmissió de la notícia. Per això, he fet aquest article d'opinió sobre la nostra responsabilitat personal davant la contaminació social.

Efectivament, un exemple concret entre d'altres de la contaminació social ha estat la manera de presentar la notícia d'aquell atemptat terrorista. La barreja de la notícia de l'atemptat amb el débat a l'entorn del referèndum sobre la independència de Catalunya, que en els diaris britànics era marginal, alguns mitjans de comunicació del nostre país la varen polaritzar en una crítica als estaments catalans, quan en realitat es tractava d'unes causes diferents. En canvi, una informació correcta d'aquest atemptat i l'anàlisi de les seves causes, hauria ajudat a enfortir la nostra societat davant l'odi del terrorisme.

Sense jutjar la intenció de ningú, penso que no solament els mitjans de comunicació, sinó que cada persona concreta som

responsables de la contaminació social quan, sense verificar la veritat de la informació rebuda, la transmetem a través de les nostres converses, dels e-mails i dels tuits...

Hi ha diverses classes de contaminació. La primera és la contaminació de la natura, que és la casa comuna de tots. També hi ha una contaminació psíquica, que genera tensions internes en la persona concreta i pertorba la seva relació amb els altres.

Finalment, també experimentem una contaminació social, que carrega l'ambient i, amb el pas del temps genera una contaminació estructural-política, local i mundial.

És l'hora, doncs, d'endegar una campanya de compromís personal a favor de l'ús correcte de la informació amb la finalitat de descontaminar l'ambient

RAMON PRAT I PONS
DOCTOR EN TEOLOGIA

La responsabilitat personal davant de la contaminació social passa en primer lloc, per buscar una bona informació que ens ajudi a fugir del parany de la rumorologia ambiental i política que utilitza els mitjans de comunicació i les xarxes socials per fer passar com a veritat allò que el mateix que ho publica sap que és mentida, o bé una veritat a mitges.

Penso que davant la contaminació social hem de superar una actitud passiva i prendre part activa en el compromís per un sanejament de l'ambient contaminat en el que vivim, perquè ens està fent molt de mal.

Solament així, podrem anar esdevenint subjectes de la nostra pròpia vida, del compromís pel bé comú i de la cura de la casa comuna de la humanitat.

La responsabilitat personal exigeix dedicar temps al silenc contemplatiu, al diàleg sincer i sense barreres amb els altres i a fer una opció política personal, però respectuosa i oberta a la dels altres.

És l'hora, doncs, d'endegar una campanya de compromís personal a favor de l'ús correcte de la informació, amb la finalitat de descontaminar l'ambient. Amb aquesta actitud honesta podrem millorar el món i preservar el futur de la casa comuna de tothom.